

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-15-16

Druk nr 299
Warszawa, 24 lutego 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji między
Rzeczpospolitą Polską a Federalną
Demokratyczną Republiką Etiopii w
sprawie unikania podwójnego
opodatkowania i zapobiegania
uchylaniu się od opodatkowania w
zakresie podatków od dochodu,
podpisanej w Addis Abebie dnia 13
lipca 2015 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Finansów i Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 lipca 2015 r. w Addis Abebie została podpisana Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Federalną Demokratyczną Republiką Etiopii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego został wydany akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Federalną Demokratyczną Republiką Etiopii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Addis Abebie dnia 13 lipca 2015 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Federalną Demokratyczną Republiką Etiopii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Addis Abebie dnia 13 lipca 2015 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel zawarcia nowej Konwencji

Polska nie zawarła dotychczas umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania z Etiopią. Jednocześnie, postępujące zbliżenie polityczne z tym krajem, związane m.in. z rozmowami prowadzonymi na szczeblu szefów rządu w listopadzie 2013 r., a także dobre perspektywy wzmożenia wzajemnej współpracy gospodarczo-handlowej, uzasadniają zakończenie prac w zakresie umowy regulującej zasady wzajemnej współpracy w zakresie opodatkowania dochodów.

W odniesieniu do pozostałych krajów afrykańskich, Polska zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania m.in. z Egiptem (1996), Marokiem (1994), Republiką Południowej Afryki (1993), Tunezją (1993) i Zimbabwe (1993).

2. Informacje ogólne o Etiopii

Zgodnie z konstytucją z 1994 r., Etiopia jest republiką federalną z prezydentem wybieranym przez parlament na 6-letnią kadencję jako głową państwa. Organem władzy ustawodawczej jest 2-izbowy parlament (Zgromadzenie Federalne) składający się z Rady Przedstawicieli Ludowych (548 deputowanych, wybieranych w wyborach powszechnych na 5 lat) i Rady Federacji (117 członków, wybieranych pośrednio reprezentantów poszczególnych grup etnicznych). Władzę wykonawczą sprawuje rząd, na którego czele stoi premier powoływany przez parlament.

3. Gospodarka Etiopii

3.1 Informacje ogólne

Według African Economic Outlook gospodarka Etiopii zanotowała wzrost o 10,3% w latach 2013/2014 – wysoki wzrost gospodarczy Etiopii w latach 2013 i 2014 sytuuje Etiopię jako jedną z najlepiej rozwijających się gospodarek na świecie (według MFW). Od 1991 r. w Etiopii rozpoczęto wprowadzanie elementów gospodarki rynkowej. Około 48% wartości PKB wytwarza rolnictwo (2014), zatrudniające 85% ludności zawodowo czynnej. Około 42% PKB przypada na usługi (12% zatrudnionych), a 10,4% na przemysł (5% zatrudnionych). Korzystną cechą gospodarki Etiopii oraz determinantą rozwoju gospodarczego jest niewielkie uzależnienie od eksportu nieprzetworzonych

surowców naturalnych, takich jak ropa naftowa i gaz ziemny. Etiopia jest także drugim najludniejszym krajem Afryki, w którym mieszka ok. 90 milionów ludzi. Jednakże ok. 85 % populacji to ubodzy mieszkańcy terenów wiejskich.

3.2 Przemysł

Przemysł Etiopii cechuje niewielkie wydobycie złota, platyny, soli kamiennej, rud manganu, siarki, soli potasowych; znane złoża węgla brunatnego, rud żelaza i miedzi, ropy naftowej, gazu ziemnego; ok. 80% energii elektrycznej wytwarzają elektrownie wodne, okresowo nieczynne. Przemysł przetwórczy jest słabo rozwinięty, głównymi sektorami są sektory: spożywczy (olejarski, cukrowniczy, tytoniowy), włókienniczy (bawełniany), chemiczny (mydlarski), skórzaný, materiałów budowlanych (cement); rzemiosło (tkactwo, wyroby ze skóry i kości). Małe zakłady przemysłowe zostały częściowo sprywatyzowane (gł. produkcja rzemieślnicza), większe fabryki są nadal własnością państwa.

3.3 Rolnictwo

Grunty orne zajmują ok. 13% pow., łąki i pastwiska — 41%; najważniejsze uprawy żywniowe: kukurydza, jęczmień, pszenica, trzcina cukrowa, ponadto rośliny strączkowe, warzywa, sezam, orzeszki ziemne. Głównym artykułem eksportowym jest kawa, której ok. 80% zbiorów pochodzi z naturalnych lasów kawowych, hodowla bydła (38 mln sztuk), owiec (16,6 mln), kóz (9,6 mln), mułów i osłów oraz wielbłądów.

3.4 Transport i łączność

Addis Abeba jest połączona linią kolejową (dł. w granicach Etiopii – 678 km) z portem Dżibuti oraz szosą z Nairobi (w Kenii). W dalszym ciągu ważną rolę odgrywa transport juczny. Transport lotniczy (2 porty międzynarodowe, ponad 40 lotnisk); długość dróg kołowych wynosi ok. 34 tys. km (2003).

3.5 Handel zagraniczny

Bilans handlu zagranicznego od wielu lat jest ujemny. Deficyt handlowy niwelują kredyty i bezzwrotne pożyczki zagraniczne oraz darowizny. Podstawą eksportu jest kawa, ponadto skóry surowe i garbowane, ziarno sezamowe, złoto. Import obejmuje maszyny i urządzenia, żywność oraz paliwa. Najważniejsi partnerzy handlowi Etiopii to: Japonia, Arabia Saudyjska, USA, Włochy, Chiny. Główna wymiana handlowa z zagranicą odbywa się przez port Dżibuti.

4. Dwustronna współpraca gospodarcza

Obroty handlowe Polski z Etiopią w 2014 r. wyniosły 42,0 mln USD. Klasyfikuje to Etiopię na 122 miejscu w rankingu Ministerstwa Gospodarki. Eksport towarów z Polski do Etiopii wyniósł 36,3 mln USD, wartość importu to 5,7 mln USD. Daje to dodatnie saldo w wysokości 30,5 mln USD. Wymiana ta stanowi zaledwie 0,01% całości polskiej wymiany handlowej.

5. System podatkowy

5.1 Podatek dochodowy od osób prawnych

Etiopia stosuje zasady nieograniczonego i ograniczonego obowiązku podatkowego. Podmioty zagraniczne podlegają opodatkowaniu z tytułu zysków z działalności prowadzonej na terytorium tego kraju oraz dochodów pasywnych, mających źródło w Etiopii. Podstawa opodatkowania CIT obejmuje zyski z działalności gospodarczej, zyski kapitałowe i dochody pasywne, po odliczeniu uzasadnionych kosztów związanych z prowadzoną działalnością. Stawka podatku wynosi 30% lub 25% dla zysków z działalności wydobywczej w sektorze ropy i gazu. Ustawodawstwo krajowe pozwala na uniknięcie podwójnego opodatkowania przy pomocy metody odliczenia proporcjonalnego. Dywidendy i odsetki wypłacane za granicę podlegają podatkowi u źródła w wysokości 10%. W przypadku należności licencyjnych stawka withholding tax wynosi 5%. Etiopia stosuje opodatkowanie zysków przekazywanych przez zakład przedsiębiorstwu macierzystemu (branch remittance tax), opodatkowanych podobnie jak dywidendy stawką 10%. Etiopia zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania m.in. z Czechami, Francją, Włochami, Rumunią i Rosją.

5.2 Podatek dochodowy od osób fizycznych

Podobnie jak w przypadku podatku CIT, opodatkowanie osób fizycznych opiera się o zasadę nieograniczonego i ograniczonego obowiązku podatkowego. Za rezydenta uważa się osobę, która przebywa w Etiopii przez okres dłuższy niż 183 dni w roku kalendarzowym lub ma na terytorium Etiopii miejsce stałego pobytu. Podatek ma charakter progresywny z kwotą wolną od podatku i stawkami w przedziale 10–35%. W odniesieniu do dochodów z dywidend stosowane są stawki identyczne jak w podatku CIT (10%). Z opodatkowania podatkiem PIT zwolnione są emerytury.

6. Krótka charakterystyka projektu Konwencji

Konwencja została wynegocjowana w oparciu o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (OECD lipiec 2010 r.), odzwierciedlając między innymi systematykę Modelowej Konwencji. Zgodnie z powyższym w pierwszych artykułach definiuje się podmiotowy zakres Konwencji oraz podatki, do których Konwencja będzie miała zastosowanie.

W przypadku Polski Konwencja dotyczy podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych. W Konwencji określa się ponadto szereg definicji (m.in. „osoba”, „spółka”, „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa”, „transport międzynarodowy”) oraz reguł dotyczących ustalania rezydencji podatkowej (art. 4 Konwencji).

W zakresie opodatkowania zysków przedsiębiorstw Konwencja, odwołując się do brzmienia art. 7 Modelowej Konwencji OECD, określa zasadę, iż zyski przedsiębiorstwa jednego umawiającego się państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że przedsiębiorstwo to prowadzi działalność w drugim państwie poprzez położony tam zakład. Zyski przypisywane zakładowi należy wtedy określać w taki sposób, jak gdyby stanowił on samodzielny podmiot gospodarczy prowadzący działalność w podobnym zakresie i na podobnych warunkach z uwzględnieniem ryzyka i funkcji, jakie zakład pełni w strukturze przedsiębiorstwa. W przypadku skorygowania zysków zakładu przez jedno z umawiających się państw w sposób powodujący podwójne opodatkowanie zysków przedsiębiorstwa, będzie ono eliminowane w drodze korekty zysków przedsiębiorstwa przez państwo jego siedziby lub – jeżeli nie zgadza się ono z korektą dokonaną przez drugie państwo – w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się.

Konwencja – w zakresie regulacji dotyczącej tzw. dochodów pasywnych, obejmujących dywidendy, odsetki i należności licencyjne, zawiera klauzulę pozwalającą na zastosowanie obniżonej stawki podatku u źródła jedynie w przypadku, gdy odbiorcą należności jest rezydent drugiego państwa będący osobą uprawnioną do tych kwot (beneficial owner). Zasada ta ma na celu przeciwdziałanie nadużyciom w postaci wykorzystywania postanowień umowy do uzyskiwania przywilejów nią przyznawanych przez podmioty niebędące rezydentami umawiających się państw (treaty shopping).

W zakresie opodatkowania zysków z przeniesienia własności majątku Konwencja wprowadza tzw. klauzulę nieruchomościową. Pozwala ona na opodatkowanie w danym państwie zysków ze zbycia udziałów (akcji), których wartość w więcej niż 50% pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomego położonego w tym państwie.

W przypadku dochodów z pracy najemnej przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym wynagrodzenia, pensje oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym z państw, w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim państwie. Z kolei Konwencja przewiduje, iż emerytury powinny być opodatkowane jedynie w państwie, w którym miejsce zamieszkania ma osoba otrzymująca te świadczenia. Precyzuje się przy tym, dla celów stosowania przepisów Konwencji, iż w ramach świadczeń objętych artykułem 19 mieszczą się zarówno emerytury i renty, jak i renty kapitałowe, definiowane zgodnie z ust. 3 tego artykułu.

W przypadku opodatkowania wynagrodzeń dyrektorów Konwencja przewiduje poddanie opodatkowaniu tych płatności w państwie siedziby spółki, w której osoba ta pełni funkcje w zarządach lub radach nadzorczych tych spółek.

Konwencja zawiera pełną klauzulę wymiany informacji podatkowych, w celu pełnego dostosowania go do aktualnego standardu wymiany informacji przewidzianego art. 26 Modelowej Konwencji OECD.

Konwencja zawiera także ogólną klauzulę ograniczającą korzystanie z przywilejów umownych w sytuacji, gdy głównym celem lub jednym z głównych celów zawarcia transakcji lub utworzenia danej struktury jest uzyskanie takich korzyści. Rozróżnienie zawierania transakcji oraz tworzenia struktur ma jednocześnie na celu usunięcie wątpliwości, co do możliwości zastosowania tej klauzuli zarówno w przypadku abuzywnych relacji gospodarczych, jak i tworzenia struktur obejmujących podmioty, których istotą funkcjonowania jest korzystanie w sposób nieuprawniony z korzyści umownych.

Konwencja zawiera ponadto postanowienia regulujące m.in. zasady opodatkowania zysków z majątku nieruchomego, transportu międzynarodowego, wynagrodzeń artystów i sportowców, regulacje dotyczące prowadzenia procedury wzajemnego

porozumiewania się, niedyskryminacji, postanowienia o wejściu w życie oraz wypowiedzeniu Konwencji.

7. Skutki wejścia w życie Konwencji

Skutki finansowe

Wejście w życie Konwencji nie będzie miało ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych. Z uwagi na zawarcie w Konwencji klauzuli o wymianie informacji, Konwencja będzie skutecznym narzędziem weryfikacji deklarowanych podstaw opodatkowania przez podatników osiągających dochody w relacjach z Etiopią, zatem jej wejście w życie będzie miało pozytywny wpływ na wysokość dochodów budżetowych Skarbu Państwa.

Skutki społeczne i gospodarcze

Wejście w życie Konwencji może spowodować aktywizację dwustronnej współpracy gospodarczej (w szczególności z uwagi na możliwość zwiększenia polskiego eksportu).

Skutki polityczne

Zawarcie Konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu będzie krokiem w kierunku rozwoju dwustronnej współpracy podatkowej i gospodarczej między Polską a Etiopią.

Skutki prawne wejścia w życie Konwencji

Postanowienia Konwencji nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej. Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności wprowadzenia zmian w polskim prawie wewnętrznym.

8. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ jest ona umową międzypaństwową spełniającą przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.).

9. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji.

Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich osób prawnych i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Etiopią oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-etiojskich stosunkach gospodarczych.

10. Sposób, w jaki projekt Konwencji dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotowym projektem:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – podmiot i przedmiot opodatkowania, źródła przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa obliczenia i wysokość podatku, pobór podatku lub zaliczek na podatek przez płatników, szczególne zasady ustalania dochodu,
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych – podmiot i przedmiot opodatkowania, przychody, koszty uzyskania przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa opodatkowania i wysokość podatku, pobór podatku,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa – informacje podatkowe, kontrola podatkowa, tajemnica skarbowa, wymiana informacji z innymi państwami,
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – udzielanie pomocy obcemu państwu oraz korzystanie z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych,
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej – postępowanie kontrolne,
- ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy – przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przeciwko obowiązkom podatkowym,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych – przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – ujawnianie informacji stanowiących tajemnicę bankową.

KONWENCJA

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

**FEDERALNĄ DEMOKRATYCZNĄ
REPUBLICĄ ETIOPII**

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania
i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w
zakresie podatków od dochodu**

Rzeczpospolita Polska oraz Federalna Demokratyczna Republika Etiopii, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1 Zakres podmiotowy

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2 Podatki, których dotyczy Konwencja

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do podatków od dochodu, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych, bez względu na sposób ich poboru.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:

a) w przypadku Polski:

- i) podatek dochodowy od osób fizycznych; oraz
- ii) podatek dochodowy od osób prawnych,
(zwane dalej „podatkami polskimi”);

b) w przypadku Etiopii:

- i) podatek od dochodu i zysku; oraz
- ii) podatek od działalności górniczej, wydobywania ropy naftowej i rolnictwa,
(zwane dalej „podatkami etiopskimi”).

4. Konwencja ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które będą nakładane po dacie podpisania niniejszej Konwencji, obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich zmianach, dokonanych w ich prawie podatkowym.

Artykuł 3 Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają w zależności od sytuacji odpowiednio Polskę i Etiopię;

- b) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia;
- c) określenie „Etiopia” oznacza Federalną Demokratyczną Republikę Etiopii,
a użyte w sensie geograficznym, oznacza terytorium kraju oraz każdy inny obszar, który zgodnie z prawem międzynarodowym i prawem Etiopii jest lub może być uznany jako obszar, nad którym Etiopia sprawuje suwerenne prawa lub jurysdykcję;
- d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę, a także każde inne zrzeczenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych;
- f) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „obywatel”, w odniesieniu do Umawiającego się Państwa oznacza:
- (i) każdą osobę fizyczną mającą obywatelstwo tego Umawiającego się Państwa, oraz
 - (ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, które utworzone zostało na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w tym Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego faktyczny zarząd znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki transport jest dokonywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „właściwy organ” oznacza:
- (i) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

(ii) w przypadku Etiopii, Ministra Finansów i Rozwoju Gospodarczego lub jego upoważnionego przedstawiciela ;

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie określenia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4 **Miejsce zamieszkania lub siedziba**

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce utworzenia lub rejestracji, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jednostkę terytorialną lub władze lokalne. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

- a) uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zazwyczaj przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba ta jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą siedzibę tylko w tym Państwie, na terytorium którego znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5 **Zakład**

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) fabrykę;
- e) sklep;
- f) warsztat;
- g) magazyn handlowy;
- h) gospodarstwo, plantację lub inne miejsce, w którym prowadzona jest uprawa, działalność rolnicza, leśna lub powiązane czynności; oraz
- i) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe lub instalacyjne stanowią zakład tylko wówczas, gdy trwają one dłużej niż dziewięć miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;

- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu reklamowym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- g) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia któregośkolwiek rodzaju działalności, o jakich mowa w literach a) - f), pod warunkiem, że całkowita działalność tej stałej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba - z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 7- działa w imieniu przedsiębiorstwa i posiada, oraz zwyczajowo wykonuje, pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem działalności reasekuracyjnej, uważane jest za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobiera ono składki na terytorium tego innego Państwa, lub ubezpiecza ryzyka występujące na terytorium tego państwa, za pośrednictwem osoby innej niż niezależny przedstawiciel w rozumieniu ustępu 7.

7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem pośrednika, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jednakże gdy działalność takiego przedstawiciela jest wykonywana całkowicie lub prawie całkowicie w imieniu tego przedsiębiorstwa, i ustalone lub narzucone warunki między tym przedsiębiorstwem a przedstawicielem w ramach ich stosunków handlowych i finansowych, różnią się od tych, które zostałyby ustalone między niezależnymi przedsiębiorstwami, wówczas nie będzie on uważany za niezależnego przedstawiciela przedsiębiorstwa w rozumieniu tego ustępu.

8. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego korzystania, dzierżawy lub innych form korzystania z majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie ale tylko w takiej wysokości, w jakiej są przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub

podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów, w tym kosztów zarządzania i ogólnych kosztów administracyjnych, które zostały poniesione na rzecz zakładu bez względu na to, czy wydatki te zostały poniesione w Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej. Przepis ten stosuje się z zastrzeżeniem ograniczeń prawa krajowego.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków przypisanych zakładowi na podstawie podziału całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysków do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału. Sposób podziału zysku powinien jednak być taki, aby jego wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysków tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli zyski obejmują części dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągnięte z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej znajduje się na pokładzie statku, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku, a jeżeli statek nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3. Dla celów niniejszego artykułu, zyski osiągnięte z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym obejmują:

- a) zyski z dzierżawy, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych; i
- b) zyski osiągane z używania, obsługi lub dzierżawy kontenerów (łącznie z przyczepami oraz sprzętem związanym z transportem kontenerów), wykorzystywanych w transporcie dóbr lub towarów,
- c) zyski ze sprzedaży biletów dla takiego transportu w imieniu innych przedsiębiorstw,

o ile taka dzierżawa, używanie, obsługa lub sprzedaż biletów, w zależności od sytuacji, ma charakter uboczny do eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym.

4. Postanowienia ustępu 1 i 3 stosuje się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, ale tylko do tej części zysków osiągniętych w ten sposób, które mogą zostać przypisane uczestnikowi w stosunku do jego udziału we wspólnym przedsięwzięciu.

Artykuł 9 **Przedsiębiorstwa powiązane**

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa lub
- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w obu przypadkach zostaną ustalone lub narzucone warunki pomiędzy dwoma przedsiębiorstwami dotyczące stosunków handlowych i finansowych, różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które zostałyby osiągnięte przez jedno z przedsiębiorstw, ale z powodu tych warunków nie zostały osiągnięte, mogą być zaliczone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo zalicza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób zaliczone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwojema przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne

postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10 Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji), akcji górniczych, akcji założycieli lub z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest traktowany jak dochód z udziałów (akcji).

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną, i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się, w zależności od sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonych w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydziałonych zysków spółki podatkiem od niewydziałonych zysków spółki, nawet gdy wypłacone dywidendy lub niewydziałone zyski

całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11 Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą co do sposobu stosowania przepisów niniejszego ustępu.

3. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zawierających, bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się, w zależności od sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą odsetki a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota wypłaconych odsetek przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a rzeczywistym beneficjentem bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 12 **Należności licencyjne**

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent należności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania każdego prawa autorskiego, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się, w zależności od sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada

w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych, i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym zakład lub stała placówka są położone.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą należności licencyjne a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych, wypłacona za korzystanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą osoba wypłacająca należności i rzeczywisty beneficjent uzgodniłyby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 13 Opłaty za usługi techniczne

1. Opłaty za usługi techniczne powstające w Umawiającym się Państwie, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże takie opłaty za usługi techniczne mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent opłat za usługi techniczne ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty opłat za usługi techniczne brutto.

3. Określenie „opłaty za usługi techniczne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju płatności dokonywane na rzecz jakiegokolwiek osoby, innej niż osoba zatrudniona przez osobę dokonującą płatności, w związku z jakimikolwiek usługami technicznymi, zarządczymi lub doradczymi.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2, nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent opłat za usługi techniczne, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstały opłaty za usługi techniczne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną, a opłaty za usługi techniczne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

5. Uważa się, że opłaty za usługi techniczne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca opłaty za usługi techniczne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, ma w Umawiającym się Państwie zakład bądź stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek zapłaty opłat za usługi techniczne, i zapłata tych opłat jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że opłaty za usługi techniczne powstają w tym Państwie, w którym zakład bądź stała placówka są położone.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą opłaty za usługi techniczne a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota opłat za usługi techniczne, przekracza z jakiegokolwiek powodu kwotę, którą osoba wypłacająca opłaty za usługi techniczne i osoba uprawniona uzgodniłyby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 14

Zyski z przeniesienia własności majątku

1. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia własności statków morskich i statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności akcji lub udziałów w

spółce, których więcej niż 50 procent wartości pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości, położonego w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym Państwie.

5. Zyski z tytułu przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku, innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 15 Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że ma ona stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania swojej działalności. Jeżeli ma ona taką placówkę, wówczas dochód ten może być opodatkowany w tym drugim Państwie, ale tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie "wolne zawody" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub dydaktyczną, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

Artykuł 16 Dochody z pracy najemnej

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 17, 19 i 20, pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku kalendarzowym, i

- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 17 Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej lub innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 18 Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 15 i 16, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, wykonywanej osobiście w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 15 i 16, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód uzyskany z działalności, o której mowa w ustępie 1, wykonywany w ramach umowy kulturalnej lub porozumienia między Umawiającymi się Państwami jest zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność jest wykonywana, jeżeli wizyta w tym Państwie jest w całości lub w znacznym stopniu wspierana przez fundusze któregośkolwiek z Umawiających się Państw,

władze lokalną lub ich instytucję publiczną. Do celów niniejszego ustępu, określenie "w znacznym stopniu" oznacza w więcej niż 50 procentach.

Artykuł 19 **Emerytury, renty i renty kapitałowe**

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 20 ustęp 2, emerytury, renty, renty kapitałowe i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, emerytury, renty i inne podobne świadczenia dokonywane na podstawie ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

3. Określenie „renta kapitałowa” oznacza określoną kwotę, wypłacaną okresowo w ustalonych terminach, dożywotnio lub przez określony lub dający się określić czas, w ramach zobowiązania dokonywania wypłat w zamian za odpowiednie wynagrodzenie określone w pieniądzu lub innej formie posiadającej wartość pieniężną.

Artykuł 20 **Funkcje publiczne**

1. a) Pensje, płace oraz inne podobne świadczenia, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władze lokalne osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże takie pensje, płace oraz inne podobne świadczenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, i która:

i) jest obywatelem tego Państwa, lub

ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Bez względu na postanowienia ustępu 1, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę

terytorialną albo władze lokalne, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej lub władz lokalnych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże takie emerytury, renty i inne podobne świadczenia, podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna ma w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 16,17,18 i 19 mają zastosowanie do pensji, płac, emerytur, rent i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władze lokalne.

Artykuł 21

Studenci i praktykanci

1. Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

2. Dochody, będące wynagrodzeniem za pracę, osiągnane przez studenta, ucznia lub praktykanta, o którym mowa w ustępie 1, będą zwolnione w Umawiającym się Państwie, w którym student, uczeń lub praktykant czasowo przebywa, do kwoty nieprzekraczającej rocznie łącznie 9.000 USD lub jej ekwiwalentu w polskim lub etiopskim prawnym środku płatniczym, pod warunkiem, że świadczona praca ma związek z jego studiami lub praktyką, a wynagrodzenie stanowi zarobek niezbędny do jego utrzymania.

Artykuł 22

Profesorowie i pracownicy nauki

1. Profesor, nauczyciel lub pracownik naukowy, który jest lub był osobą mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie bezpośrednio przed przybyciem do drugiego Umawiającego się Państwa w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych, lub w obu celach, na uniwersytecie, w szkole wyższej lub innej podobnej instytucji, zatwierdzonej przez drugie Umawiające się Państwo są zwolnieni z opodatkowania w tym drugim Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie lub prowadzenie prac badawczych, przez okres nieprzekraczający dwóch lat od daty przyjazdu do tego drugiego Państwa.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do dochodu z pracy naukowej, jeżeli taka praca jest podejmowana nie w interesie publicznym, ale dla prywatnej korzyści określonej osoby lub osób.

Artykuł 23 **Inne dochody**

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągnane, a nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną, i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się, w zależności od sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji i powstające w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 24 **Unikanie podwójnego opodatkowania**

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Etiopii, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Etiopii. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód uzyskany w Etiopii.

b) jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

2. W przypadku Etiopii, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

- a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Etiopii osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, Etiopia zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Polsce. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód uzyskany w Polsce.
- b) jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Etiopii jest zwolniony z opodatkowania w Etiopii, wówczas Etiopia może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

3. Z zastrzeżeniem postanowień ustępów 4 oraz 5, na potrzeby ustępu 1 uważa się, iż określenie „ podatek zapłacony w Etiopii” zawiera każdą kwotę, która podlegała zapłaceniu jako podatek etiopski przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, jednakże została zwolniona lub opodatkowana obniżoną stawką podatkową na podstawie szczególnych przepisów prawa etiopskiego dotyczących promocji rozwoju gospodarczego Etiopii, obowiązujących w dniu zawarcia niniejszej Konwencji lub jakichkolwiek innych przepisów, które mogą sukcesywnie zostać wprowadzone w Etiopii w celu zmiany lub uzupełnienia tych przepisów, o ile zostały one uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Państw i są w istotnym stopniu podobnego rodzaju.

4. Ulga w podatku polskim na podstawie ustępu 3 zostanie przyznana wyłącznie jeżeli:

- a) osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód z handlu lub działalności gospodarczej w Etiopii (innej niż działalność gospodarcza polegająca na inwestowaniu lub zarządzaniu inwestycjami, chyba że taka działalność jest prowadzona dla klientów w ramach zwykłej działalności banku, przedsiębiorstwa ubezpieczeniowego, licencjonowanego maklera papierów wartościowych lub instytucji finansowej przyjmującej depozyty), i
- b) osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce w ramach działalności gospodarczej lub handlowej prowadzonej w Etiopii zatrudnia przynajmniej 5 pracowników na terytorium Etiopii, i
- c) osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce spełnia warunki konieczne, wynikające z etiopskiej proklamacji o inwestycjach dla inwestora zagranicznego, polegające na rejestracji w charakterze

inwestora oraz korzystaniu z preferencyjnych rozwiązań podatkowych,
i

d) właściwe organy obu Umawiających się Państw uzgodnią w każdej indywidualnej sprawie, iż dana działalność gospodarcza lub handlowa ma charakter *bona fide* i nie została podjęta głównie w celu osiągnięcia korzyści, o których mowa w ustępie 3.

5. Ulga w podatku polskim na podstawie ustępu 3 będzie przyznawana wyłącznie w okresie pierwszych 5 lat stosowania niniejszej Konwencji.

Artykuł 25 **Równe traktowanie**

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby. Niniejsze postanowienie stosuje się, bez względu na postanowienia artykułu 1, również do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na ich stan cywilny i rodzinny, jakich państwo to udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 6, artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne wypłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim

obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Bez względu na przepis artykułu 2, postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszelkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z niniejszą Konwencją, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych niniejszą Konwencją.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich postanowień artykułu. W przypadku, gdy ustna wymiana poglądów może przyczynić się do osiągnięcia porozumienia, to taka wymiana może nastąpić w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych organów Umawiających się Państw.

Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo władze lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku,

innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

Artykuł 28 **Ograniczenie korzyści umownych**

Korzyści przewidziane niniejszą Konwencją nie przysługują w przypadkach, gdy można uznać, iż głównym celem lub jednym z głównych celów utworzenia struktury lub zawarcia transakcji było uzyskanie takich korzyści, których osiągnięcie nie byłoby możliwe w inny sposób.

Artykuł 29 **Członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych**

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych, stałych przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 30 **Wejście w życie**

1. Umawiające się Państwa powiadomią się wzajemnie, w drodze pisemnej notyfikacji drogą dyplomatyczną, o zakończeniu wewnętrznych procedur prawnych niezbędnych do wejścia Konwencji w życie.

2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy następujących po dacie otrzymania późniejszej z not, przy czym będzie miała zastosowanie:

- a) W przypadku Polski:
 - i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie; oraz
 - ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

- b) W przypadku Etiopii:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot wypłaconych w dniu lub po dniu 8 lipca, następującym po dacie
w której niniejsza Konwencja wejdzie w życie; oraz
- ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do roku podatkowego zaczynającego się w dniu lub po dniu 8 lipca, następującym po dacie, w której niniejsza Konwencja weszła w życie.

Artykuł 31 Wypowiedzenie

1. Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przekazując pisemną notę w drodze dyplomatycznej na co najmniej sześć miesięcy przed końcem jakiegokolwiek roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie.

2. Niniejsza Konwencja przestanie mieć zastosowanie:

a) W przypadku Polski:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana; oraz
- ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana.

b) W przypadku Etiopii:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot wypłaconych w dniu lub po dniu 8 lipca, następującym po dacie
w której nota została przekazana; oraz
- ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do roku podatkowego zaczynającego się w dniu lub po dniu 8 lipca, następującym po dacie
w której nota została przekazana.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Addis Abebie.. dnia 13. lipca..... 2015.. roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Federalnej Demokratycznej
Republiki Etiopii

Michał Szum

CONVENTION

BETWEEN

THE REPUBLIC OF POLAND

AND

THE FEDERAL DEMOCRATIC REPUBLIC OF ETHIOPIA

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE

PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO

TAXES ON INCOME

The Republic of Poland and the Federal Democratic Republic of Ethiopia, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

have agreed as follows:

ARTICLE 1
Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2
Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.

3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:

a) In the case of Poland:

- i) the personal income tax; and
 - ii) the corporate income tax;
- (hereinafter referred to as "Polish taxes");

b) In the case of Ethiopia:

- i) the tax on income and profit; and
 - ii) the tax on income from mining, petroleum and agricultural activities;
- (hereinafter referred to as "Ethiopian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any changes which have been made in their respective taxation laws.

ARTICLE 3
General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Poland and Ethiopia as the context requires;
- b) the term "Poland" means the Republic of Poland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Poland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Poland within which, under the laws of Poland and in accordance with international law, the rights

of Poland with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the seabed and its sub-soil may be exercised;

- c) the term "Ethiopia" means the Federal Democratic Republic of Ethiopia, when used in a geographical sense, it means the national territory and any other area which in accordance with international law or the laws of Ethiopia is or may be designed as an area in which Ethiopia exercises sovereign rights or its jurisdiction.
- d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- g) the term "national", in relation to a Contracting State, means:
 - i) any individual possessing the citizenship of that Contracting State; and
 - ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
- h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when such transport is operated solely between places situated in the other Contracting State;
- i) the term "competent authority" means:
 - i) in the case of Poland, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - ii) in the case of Ethiopia, the Minister of Finance and Economic Development or his authorized representative.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4 Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation or registration, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any

person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
- b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a shop;
- f) a workshop;
- g) a commercial warehouse;
- h) a farm, plantation or other place where agricultural, forestry, plantation or related activities are carried on; and
- i) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, construction, assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- g) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to f), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of the other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent enterprise status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6 **Income from immovable property**

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7 **Business profits**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. This provision shall apply subject to limitations under the domestic law.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income, which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8
International traffic

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

- a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and
- b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise,
- c) profits from the sale of tickets for such transportation on behalf of other enterprises,

where such rental or such use, maintenance or sale of tickets, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.

ARTICLE 9
Associated enterprises

1. Where:

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State, and taxes accordingly, profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and the profits so included are profits that would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

The competent authorities of the Contracting States may consult each other regarding the mode of application of the provisions of this paragraph.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or for the right to use any industrial, commercial, or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13 **Technical Fees**

1. Technical fees arising in a Contracting State which are derived by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such technical fees may also be taxed in the Contracting state in which they arise and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the technical fees is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the technical fees.

3. The term "technical fees" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of that Contracting State or not, has in that Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the liability to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment or fixed base, then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount of the technical fees. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 14

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 15

Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the

income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 16 **Dependent Personal Services**

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the calendar year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State, in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

ARTICLE 17 **Directors' fees**

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the management board, the supervisory board or of a similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 18 **Artistes and sportsmen**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16 be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived from activities referred to in paragraph 1 performed under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activities are exercised if the visit to that State is wholly or substantially supported by funds of either Contracting State, a local authority or public institution thereof. For the purposes of this paragraph, the term "substantially" means more than 50 per cent.

ARTICLE 19 **Pensions and annuities**

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions, annuities and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article pensions and other similar payments made under the social security legislation of a Contracting State shall be taxable only in that State.
3. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under a commitment with an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

ARTICLE 20 **Government service**

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i) is a national of that State; or
 - ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of

services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

- b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of that State.

3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 21

Students and Business Apprentice

1. Payments which a student, pupil or a business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. A student, pupil or a business apprentice within the meaning of paragraph 1 shall be exempt from tax by the Contracting State in which the individual is temporarily present with respect to income from personal services, derived in that State, in an aggregate amount equal to \$9,000 or its equivalent in Polish or Ethiopian legal tender annually provided that the services are in connection with his studies or training and the remuneration constitutes earnings necessary for his maintenance.

ARTICLE 22

Professors and Researchers

1. A professor, teacher or researcher who is or was a resident of the Contracting State immediately before visiting the other Contracting State for the purpose of teaching or engaging in research, or both, at a university, college or other similar approved institution in that other Contracting State shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his/her arrival in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but for the private benefit of a specific person or persons.

ARTICLE 23

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other

Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

ARTICLE 24 **Elimination of double taxation**

1. In case of Poland, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Poland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Ethiopia, Poland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Ethiopia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Ethiopia.

b) Where, in accordance with any provision of this Convention, income derived by resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

2. In case of Ethiopia, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Ethiopia derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Poland, Ethiopia shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Poland. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Poland.

b) Where, in accordance with any provision of this Convention, income derived by resident of Ethiopia is exempt from tax in Ethiopia, Ethiopia may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

3. Subject to paragraphs 4 and 5, for the purposes of paragraph 1 the term "tax paid in Ethiopia" shall be deemed to include any amount which would have been payable as Ethiopian tax by a resident of Poland but has been exempted or taxed at a reduced rate by virtue of the special incentives under the Ethiopian laws for the promotion of economic development of Ethiopia which were in force on the date of signature of this Convention or any other provisions which may subsequently be introduced in Ethiopia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

4. Relief from Polish tax by virtue of paragraph 3 shall be given only if:

- a) the Polish resident is engaged in the active conduct of a trade or business in Ethiopia (other than the business of making or managing investments, unless those activities are carried on with customers in the ordinary course of business by a bank, an insurance company, a registered securities dealer or a deposit-taking financial institution), and
 - b) the Polish resident in the course of his business or trade activities undertaken in Ethiopia employs at least 5 employees in the territory of Ethiopia, and
 - c) the Polish resident meets the minimum requirements under the investment proclamation of Ethiopia for a foreign investor, to be registered as an investor and enjoy tax incentives, and
 - d) the Competent Authorities of both Contracting States agree in each individual case, that the business or trade activity in question is of bona fide character and is not being undertaken mainly to take advantage of paragraph 3.
5. Relief from Polish tax by virtue of paragraph 3 shall be granted only during the period of first five years of application of this Convention.

ARTICLE 25
Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

ARTICLE 26
Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of the Contracting States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25 of, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement, in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

ARTICLE 27
Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 28 **Limitation of benefits**

Benefits provided for by this Convention shall not be available where it might be considered that the main purpose or one of the main purposes for entering into arrangements has been to obtain any benefits that would not be otherwise available.

Article 29 **Members of diplomatic missions and consular posts**

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic or permanent missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 30 **Entry into force**

1. Each of the Contracting States shall notify in writing through diplomatic channels to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.

2. This Convention shall enter into force after a period of three months following the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

- a) In the case of Poland:

- i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on _____ or _____ after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and
 - ii) in respect of other taxes, on income derived in any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.
- b) In the case of Ethiopia:
 - i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after 8 July next following the date upon which this Convention enters into force; and
 - ii) with regard to other taxes, in respect of tax year beginning on or after 8 July next following the date upon which this Convention enters into force.

**ARTICLE 31
Termination**

1. This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either contracting states may terminate the Convention through diplomatic channels, by giving a written notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force.

2. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) In the case of the Poland:

- i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
- ii) in respect of other taxes, on income derived in any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

b) In the case of Ethiopia:

- i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the 8 day of July next following the date upon which such notice is given;
- ii) with regard to other taxes, in respect of tax year beginning on or after the 8 day of July next following the date upon which such notice is given.

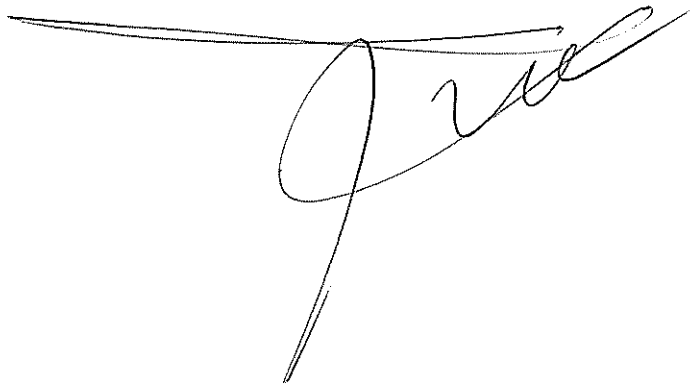
In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at ~~Addis. Ababa~~ this day of ~~13.07.2015~~ in duplicate each in the Polish and English languages, both texts being equally authentic.

For the Republic of Poland:

Mateusz Szmaj

For the Federal Democratic
Republic of Ethiopia:

A handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal line followed by a large, stylized loop and a vertical stroke.

Warszawa, dnia 12 lutego 2016 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 139 - /km/

dot. DPT.2701.12.2014/10

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rzeczypospolitą Polską a Federalną Demokratyczną Republiką Etiopii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Addis Abebie dnia 13 lipca 2015 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem UE.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański
Konrad Szymański